

Febr. 25. Nagyböjt II. vasárnapja.

Róm 8,31b-34.

Ha Isten velünk, ki ellenünk? Hallottuk a mai szentleckében, a római levélből. Máig vitatott kérdés, hogy Szt. Pál vajon eljutott-e Hispániába, a mai Spanyolország területére a térítő útjai során. Az útnak nekiindult, mert a római levél egyféle kezdőállomásként írta. Pál nem térített Rómában mégis fontosnak látta, hogy mielőtt elindul Spanyolföldre, a kereszténység középpontjában élő testvéreknek, valamint az akkori ismert világ központjában élő embereknek írjon a hitről és a hit gyümölcséről, a megigazulásról. Pál megírta, hogy neki mit jelent a Jézus Krisztusba vetett hite. Erőt merített az ismeretlenbe történő utazása előtt.

Mások hitetlenségét jóval könnyebb észrevenni, mint figyelni a saját hitemre. Ezentúl ne így legyen!

Febr. 26. Hétfő.

Dán 9,4b-10 ; Lk 6,36-38

Az igazság a Tied Uram, az arcpirulás pedig a miénk. A szervezett társadalom és államrend egyik alappillére, a törvényes jogrend és igazságszolgáltatás. Mégis talán sokszor felhördülünk, ha eszünkbe jut egy épp aktuális bírósági ítélet. Néha túl szigorúnak, de inkább enyhének találjuk a bírói ítéleteket. A más emberek ítélkezése egyenes arányosságban van az időjárással. Soha nem úgy jó, ahogy van és ahogy mi szeretnénk. Isten legnagyobb tulajdonsága az irgalmas-sága. Ő nem azt nézi, hogy ezért és ezért a bűnért milyen ítélet jár, hanem azon gondolkodik, hogy hogyan tudna irgalmasságot gyakorolni a bűnbánóval. A bűnöst megbünteti mert igazságos, de a bűnbánónak mindig megbocsájt.

Ma elimádkozom az 51. zsoltárt (majd tartok pár pernyi csendet): „Könyörülj rajtam Isten...”

Febr. 27. Kedd.

Iz 1,10.16-20 ; Mt 23,1-12

Egy a ti Atyátok. Jézus Krisztus tanítása előtt mintegy ötszáz évvel, Izajás próféta könyvében, a bűnbánati zsoltárban meglepő módon Istent a mi Atyánknak nevezi (Iz 63,16). Nem az atyák (Ábrahám, Izsák és Jákob) Istenének, hanem, a babiloni fogságból hazatérő nép Istenének, Atyjának. Jézus ugyanígy kezdi imádságát, az Istent Atyánknak nevezi. Az atyák istene, Izajás Istene, és Jézus Atyja az egész történelmet kézben tartó hatalmas Isten, akinek szavára a kicsiből éppúgy nagy lehet, mint a nagyból kicsi.

Az Úr imádságának (Mi Atyánk) átgondolt, elimádkozása. Legalább 5 percet szánok az elmélkedésre.

Febr. 28. Szerda

Jer 18,18-20 ; Mt 20, 17-28

Nem tudjátok mit kértek. Bizony sokszor csak azért imádkozunk, hogy számunkra valami folytán nehéz és terhes dologtól megszabaduljunk. Ez a megszabadulás imája. Kár, hogy ilyenkor keveset gondolunk vétkeinkre. A vétek ül az emberen, lenyomva tartja a személyt. Kényelmes pihenni, nehéz felállni, pedig csak elhatározás kérdése.

Ma a szomszédaimért fogok imádkozni, különösen ha van köztünk valami ellentét.

Febr. 29. Csütörtök

Jer 17,5-10 ; Lk 16,19-31

Csodálatosabb szív mindennél. A zsoltáros mondja: a szív titkait csak Te ismered Uram. A gazdag ember és a szegény Lázár példabeszéde a szívről szól. Kinek milyen a szíve olyan az élete. A gazdag embernek még a szíve is aranyból volt, túl nehéz volt átvinnie a másvilágra, itt kellett hagynia. Szív nélkül, azaz szeretet nélkül pedig nincs Mennysország. A szegény Lázárnak a szívében, azaz a szeretetén kívül semmije sem volt. A szeretet a Mennysország felé vezető út GPS-e.

Kiket szeretek? Hogyan mutatom ki feléjük? Ma apró figyelmességgel fordulok a legfontosabbakhoz.

Márc. 1. Péntek

Ter 37,3-4. 12-13a. 17b-28. ; Mt 21,33-43. 45-46.

A termést be kell szolgáltatni. Kereszténynek lenni kötelezettséggel jár. Elfogadtad Isten kegyelmét, a keresztséget, beléptél Isten kertjébe. De ott kötelességed van. A keresztény élet munkás életet jelent. Korunk egyik legnagyobb, ha nem legnagyobb eretnoksége, hogy valakinek hite lehet munka nélkül. A keresztény, aki bűnei felett siránkozik, tudja, hogy dolgoznia kell azon, hogy a bűnét életéből eltávolítsa. A keresztény ember, aki Istent szereti és hálás neki érte, hogy kertjébe fogadta, vágyik rá, hogy dolgozzon, kezébe veszi a kapát, az ásót, a gereblyét, a gyomlálókést, kitépi a gyomokat szívéből, hogy tiszta és fényes legyen, és gyümölcsöt teremhessen bőségben.

A hitben való állhatatosságért fogok imádkozni.

Márc. 2. Szombat

Mik 7,14-15. 18-20. ; Lk 15,1-3. 11-32.

Legeltesd botoddal népedet. Az a pásztorbot... Tudom, hogy elsősorban védelmi eszköz a ragadozók ellen a pásztor kezében, de azért néha a szertelenkedő juhok ellen is használni kell. Jó pásztor az Úr: néha használja a pásztorbotot. Nem ellenem, hanem értem. Nem hagy magamra, nem nyugszik bele, hogy veszembe indulok, kemény kézzel visszatart, mert nagyon szeret és nem szeretne elveszíteni egyet sem, akkor sem, ha én vagyok ama elveszett. Én is pásztor vagyok, az enyéim, a családom pásztora Keresztény módon gondoskodni családról azt jelenti, tudni kell irgalommal tekinteni a hétköznapi vétségeire, a sietségre, idegességre, türelmetlenségre... Mint ahogy a tékozló fiú édesapja tette a fiával, fiaival.

A mai napot a családomnak szentelem, beszélgetünk, esetleg játszunk, sétálunk. Minden mást félreteszek.